

ČLÁNEK TÝDEN PRO NAŠE DĚTI 3

Už po třetí si dovoluji napsat svůj každoroční obsáhlý článek o této akci, která letos dopadla z mého pohledu asi nejlépe ze všech dosavadních týdnů. Těší se stále větší podpoře obce a místních organizací, ale hlavně dětí a jejich rodičů i ostatních občanů obce. Velmi mě těší, že jsem si získal důvěru a nadchnul pro tuto akci více než dostatek dětí i rodičů, které s námi mohly opět absolvovat zajímavé výlety, zasoutěžit si a seznámit se s dětmi, které možná z Jetřichova neznaly. Není jednoduché vymyslet funkční program takové akce a zahřálo mě u srdce, že nakonec snahy nepřišly vniveč.

20.7.2009 - HURÁÁ DO BUNKRŮ (JESTŘEBÍ HORY)

Na první výpravu jsem vybral místo, které možná mnohým z vás nic neřekne, ale doporučuji ho všem, kteří mají rádi pohodovou turistiku plnou objevů. Jestřebí hory se sice prakticky rozkládají hlavně v bývalém okrese Trutnov, ale už od založení CHKO Broumovsko se k naší oblasti řadí. Toto malebné nízké pohoří je navíc po svých vrcholech poseto kulometnými bunkry, které byly dostavěny v roce 1938 a připraveny na případnou obranu tehdejšího Československa.

V pondělí jsme dorazili v počtu 11-ti lidí (tři dospělí a osm dětí) autobusem do bývalého hornického města Radvanice, odkud jsme začínali svůj výlet. Děti se tak těšily na bunkry a soustředily se na výstup, že skoro nereagovaly na zbytky důlního komplexu, který jsme měli celou dobu v zádech při výstupu na osadu Studnice. Nahoře na osadě bylo ještě ticho, žádní turisté, jelikož bylo teprve kolem půl deváté dopoledne. Děti posvačily u vyhlášené chaty Čepelka a prohlídly si soukromou sbírku vojenské techniky, jenž její majitel parkuje na palouku před touto chatou. Po posilnění jsme už zdolali pouze mírné stoupání a už jsme putovali po turistické stezce po hřebeni. Nejdříve děti na první bunkry nereagovaly, jelikož byly z naší strany zakryté zeminou a zařizlé to terénu. Až když začali starší kluci prozkoumávat okolí, tak mladší děti zjistily, že už jsme na místě. Prolezly a vylezly na všechny přístupné a méně poničené bunkry a diskutovaly, jak to tenkrát vůbec fungovalo. Jen během putování po stezce jsme minuli přes 20 menších bunkrů, které ve většině případů byly přístupné. Po historickém exkurzu jsme dorazili k rozhledně na Žaltmanu. Tato 10 metrů vysoká ocelová rozhlednička plně dostačuje k výhledu na okolí. Bohužel bylo zamračeno směrem na nedaleký Trutnov, tak jsme si užili alespoň výhled směrem na Rozkoš, Úpici, Rtyň v Podkrkonoší a Malé Svatoňovice. Po návratu z rozhledny jsme se pomalu vzdalovali od linie bunkrů a sestupovali do Malých Svatoňovic. Na náměstí Bratří Čapků jsme posvačili a něco málo nakoupili. Protože v pondělí muzeum Bratří Čapků není otevřené, tak jsme nemohli vyplnit čas, který nám zbyl, protože jsme dorazili do Svatoňovic o dvě hodiny dříve, než se předpokládalo. A tak jsme vyjeli o dvě hodiny dříve domů vlakem. Děti statečně přečkaly i za pomoci her cestu, která trvala skoro hodinu a půl a šťastně jsme se všichni navrátili do Jetřichova.

21.7.2009 – AKTIVNÍ HRA – JETŘICHOV

Aktivní hra byl ode mě trochu experiment, protože jsem nedokázal odhadnout, nakolik bude pro naše děti těžká. Před úřad dorazilo čtrnáct dětí, takže jsme je rozdělil na tři týmy po čtyřech a dva nejstarší účastníci (Martin Doležal ml. a Jan Volf) fungovali jako výpomoc při soutěžení. Trasa aktivní hry byla vytyčena přes křižovatku na Šanci a po cestě p. Vlacha ke zvoničce p. Horažďovského a končili jsme na hasičském hřišti. První úkol byl formou hádanky, čehož se všechna družstva zhostila bez menších problémů. Na Šanci měly děti pomocí navrhlé směrové ružice určit, na jaké světové straně od Jetřichova se nachází vybrané objekty (Ruprechtický Špičák, Hejtmánkovice, Meziměstí, Bělidlo, ad.). Přes mé počáteční obavy se děti zhostily tohoto úkolu nadmíru dobře a mohu prohlásit, že se nemusíme za znalosti našich dětí vůbec stydět. Další úkol byl motorického charakteru. Pojmenovali jsme ho běh na gumě a děti si ho nadmíru užily. Trochu nás přitom rozptyloval vrtulník, který zasahoval při havárii traktoristy na Pasou. Na cestě u p. Vlacha jsme přichystali rovnou dva úkoly. V jednom děti musely určovat ukazováním vybrané

objekty, které jsou v této části vidět na obzoru (Honský Špičák, Jetřichovský písniček, Verněřovický kostel, ad.). Opět děti potvrdily, že jejich znalosti jsou obrovské. V druhém úkolu děti soutěžily ve štafeti, kdy každý prováděl jiný pohyb ve svém úseku. Tato hra ukázala, že děti dokáží spolupracovat v týmu a taktizovat při nasazování závodníků. U zvoničky jsme měli hod míčkem do misky. Na začátku to vypadalo snadně, ale děti ihned pochopily, že i odhadnutí síly hodu někdy předčí jakékoliv míření. U hřiště jsme pak připravili úkol, který jsme nazvali tři věže. Tuto složitou týmovou hru všichni zvládli bez problémů. Na konci jsme umožnili mužstvům nabrat ještě body formou vědomostního kvízu, kde děti určovali místa v Jetřichově podle fotografií a předvést úroveň své paměti. Pro většinu to byl překvapivě snadný úkol. Nakonec jsme se rozloučili u úřadu potom, co jsme rozdali ceny všem zúčastněným podle umístění družstev a předali krásný diplom.

22.7.2009 – TAJEMSTVÍ KŘÍŽOVÉHO VRCHU

Ve středu jsme měli naplánovaný výlet na Křížový vrch. Tato stolová hora se rozkládá hned naproti Adršpašskému skalnímu městu. Dorazili jsme do Adršpachu v šestnácti lidech (13 dětí a 3 dospělí). Na vrchol jsme stoupali, když ještě nebylo takové vedro, a tak jsme si příjemně užili místního lesa. Děti si prohlédly křížovou cestu na vrcholu a pokochaly se nádherným výhledem do kraje. Po sestupu jsme navštívili stále populárnější zříceninu kostela v nedalekém Zdoňově, kde jsme si zahráli připravenou hledačskou hru. Po svačině a odpočinku pod příkrovem lesíku jsme se odebrali navzdory dusnému počasí přes pastviny do vesnice a postupně prolezli celým Zdoňovem. V horní části obce jsme zabočili a vydali se po polní cestě k Bukové hoře. Tento velice náročný úsek děti přečkaly bez nejmenších potíží a uvítaly, když jsme všichni dorazili společně do lesa. U Smířčího kříže na Bukové hoře jsme si odpočinuli. Část dětí se šla podívat ke Smířčímu kříži s paní Doležalovou. Zbytek si vyzkoušel už osvědčenou hru na stavění příbytků pro skřítky z přírodních materiálů. Děti předvedly opět svoji neskonalou šikovnost (což můžete pozorovat na fotografiích). Po sestupu z prudkého svahu po kamenitých lesních cestách jsme dorazili k Verněřovické studánce, kde jsme se osvěžili a prohlídli si, jak pracují děti v místním táboře. Poslední úsek přes horní část Verněřovic děti překvapivě zvládly bez náznaků únavy a namokřené oblečení pomohlo přečkat i ty nejpichlavější sluneční paprsky. Když jsme dorazili na křížovátku, tak jsme měli ještě půl hodiny čas, tak jsme pozvali děti na nanuk do místního konzumu.

23.7.2009 – DEN PLNÝ NÁPADŮ

Ráno jsme se sešli před kulturním domem, abychom si vyzkoušeli svoji zručnost a mohli si něco malého vyrobit pro sebe nebo rodiče. Nakonec dorazilo šestnáct dětí, což nás mile překvapilo. Děti se rozdělily na dvě skupiny. Jedna šla připravovat svačinu v podobě chleba s pomazánkou a paprikou a připravit na upečení korpus na buchtu. Druhá skupina zůstala se mnou a zkoušela si nazdobit těžitko (křemen), šnečí ulitu, korkový podtácek nebo květináč pomocí akrylových barev a ubrouskové techniky decoupage. Děti to viditelně nadchlo. Stejně jako výroba jednoduchých šperků z dřevěných a plastových korálků, jež navlékaly na kůži i na vlasec. Korálky skoro nevyzbyly, takže se děti opravdu činily. Po hodině a půl se skupiny vystřídalaly a skupina, která nevařila, šla se mnou připravovat oběd. K obědu jsme připravili kuřecí směs se zeleninou a upekli domácí americké brambory. Druhá skupina převážně menších dětí si zkusila splést s paní Hopjanovou chobotničku nebo panáčka z různých barev vlny a vyrobit z přinesených PET lahví zdobenou chobotničku papírem s pletenou čepičkou. Děti to bavilo a než byl oběd hotov, tak si ještě pod mým vedením zkusily něco z techniky decoupage a navlékly si vlastní náhrdelníky a náramky z korálků. Poté jsme snědli výborný oběd, ke kterému jsme si udělali oblohu z domácí zeleniny, kterou nám poslala po Míše Krupičkové paní Prouzová. Děti s chutí pojedly i zakoupené nektarinky a byli jsme s mámou rádi, že hodně pily, protože ten den bylo nehorázné vedro, i když jsme byli schovaní pod střechou KD. Po obědě si děti dovyzkoušely vyrobit, co ještě nedělaly a jako vrchol si vystříhaly a slepily podle šablon z barevného hedvábného papíru vlastního čínské draka. Draci se všem povedli a nemusel jsem ani moc vypomáhat. Mezitím se dodělal menším kouzlem krém na buchtu a děti ji s chutí snědly. Před koncem jsme společně s dětmi výrobky z decoupage ubrousků přestříkali bezbarvým lakem, aby se leskly. Nakonec si děti nesly domů plno různorodých dárečků pro sebe i své blízké z rodiny.

24.7.2009 – ODVRÁCENÁ STRANA BROUMOVSKÝCH STĚN

Na tento výlet dorazilo 10 dětí a tři dospělí. V pátek ráno jsme bez problémů přijeli autobusem na horní konec Božanova, odkud jsme se vydali vstříc vrcholu Božanovského špičáku. Předešlý den byla bouřka a bylo to znát na cestě k Machovu, která připomínala zpoloviny spíše potok než lesní cestu. Před samotným výstupem na špičák jsme se šli podívat na Junáckou vyhlídku. Bohužel byla na polské straně vidět pouze Hejšovina, protože Bor halila hustá mlha. Odpočinuli jsme si u Pánova kříže a vyrazily k vyhlídce na Božanovském špičáku. Jak cesta na špičák, tak pozdější na Korunu byla neuvěřitelně poničená a mrzelo mě, že jsem důvěřoval, že bude v pořádku stejně jako před třemi lety, kdy jsem tam byl naposled. Nevím do jaké míry páni ochranáři hlídají v této lokalitě, protože místní cesty vypadají po nájezdu lesáckých kirovců a jiné techniky spíše jako tankodrom a bahenní lázeň a přiznám se, že kdybych byl o stavu cest obeznámen lépe, tak tam děti nevezmu. Naštěstí kromě zmáčených a zabahněných nohavic jsme dopadli všichni dobře. Na Koruně už bylo jasné počasí, takže si děti dopřály nádherný výhled na Broumov, Martínkovice, Javoří hory ad. Bohužel jsem musel z Koruny vybrat jinou cestu, než jsem původně plánoval, protože jsme byli v časové tísní a museli jsme se dostat do Martínkovic dříve. Naštěstí tuto změnu děti přijaly pozitivně a rádi si užily divoce vyhlížející cesty místo skalních hřibů Nad Slavným. A tak jsme po staré kupecké kamenné cestě dorazili do horní části Martínkovic, kam pro nás za pár minut dorazil pan Ostradecký, který nás hasičskou Avii dopravil nazpět do Jetřichova, kde jsme se rozloučili společnou konzumací zmrzliny.

25.7.2009 – SPORTOVNÍ DEN

Zpočátku to vypadalo, že se sportovní den uskuteční v kulturním domě. Nakonec se ale vyčásilo a děti dorazily. Sešlo se jich neuvěřitelných devatenáct, což jsme ještě na Týdnu pro děti nezažili. Na začátku jsme se v neúplném počtu vyfotili. A už mohlo začít sportovní klání. Nejdříve děti zabojovaly při trefování klauna a sestřelování barelů. Pak dorazila posila v podobě hasičů, kteří připravili vzduchovky, ve kterých se děti předvedly v tom nejlepší světě. Vyzkoušely si napumpovat a zastříkat si ze džberovky, což беру velice kladně, protože kdyby nepumpovaly, tak si ani neuvědomí, jak je to těžké s ní pracovat a hasit. U toho se závodilo ještě v pytlích. Tato aktivita vždycky pobaví a měla jako vždy úspěch. Děti během výkonů pojídaly vynikající domácí koláče a perníčky, které nám upekla maminka a babička Mervartových spolu s Eliškou, která s námi už druhým rokem absolvovala celý Týden pro děti. Mezitím jsem připravil dětem občerstvení v podobě opečených špekáčků a volských ok z vajíček. Poté přijel pan Vlach ml., který slíbil, že děti povoží na koňském povozu. Když jsme zjistili, že se děti vejdou na valník všechny, tak s nimi p. Vlach ml. vyjel nahoru po vesnici. Jakmile opustili hřiště, tak se spustila bouřka. My, co jsme zůstali na hřišti, jsme jen čekali, v jakém stavu děti přijedou. Děti zmokly, ale dodaly jsme čaj, takže se mohly ohřát a některé se měly i do čeho převléct. Po bouřce vysvitlo slunce a my jsme mohli předat dětem slíbené krásné účastnické listy se společnou fotkou většiny zúčastněných. Pak přišla na řadu hlavní očekávaná atrakce celého dne. Hasiči nahodili stroj a ještě s pomocí speciálního saponátu vytvořili neuvěřitelné moře pěny, které narostlo během chvilky na zatravněné ploše hřiště. Děti po mírné nespělosti naběhly s hurónským řevem do pěny a o úspěch bylo postaráno. Po vyprchání si děti řekly o přídavek a bylo jim vyhověno. Navíc hasiči spustili stříkačku a ty nejaktivnější bezpečně pokropili a omyli. Aby se předešlo nachlazení, tak se kolem čtvrté rozhodlo, že děti radši pojedou domů a akce se ukončí. Nebylo to špatné rozhodnutí, protože do půlhodiny se strhla podobná bouřka jako předtím u výletu s koňmi. Člověk počasí prostě neporučí.

Chtěl bych nejen jménem svým, ale i své matky už tradičně poděkovat vedení obce Jetřichov za finanční podporu. Dále taky přímo starostovi p. Jaroslavu Doležalovi a jeho firmě Elektro sprint za sponzorské dary a finanční podporu. TJ Sokol Jetřichov za zapůjčení kulturního domu a nohejbalového dolního hřiště. Velmi nám to ulehčilo organizaci celé akce. Nejvíce mi s této místní organizace pomohl Martin Doležal, který vytvořil pro děti nádherný diplom na úterní den a účastnický list na sobotní Sportovní den, kde se i podílel organizačně. Děkuji SDH Jetřichov, jmenovitě jejich členům: panu Ostradeckému za odvoz při pátečním výletu, p. Retrovi, p.

Pejchalovi , p. Krupičkovi, p. Vidovi a p. Prouzovi za perfektní organizaci programu v sobotu a trpělivost z touto akcí. Panu Vlachovi ml. za uskutečnění projížďky s koňmi i přes znatelnou nepřízeň počasí. Paní Šárce Ševcové za “know-how“ a materiál na čtvrtěční Den plný nápadů. Bez Tebe by to byla jen bezduchá hodina ručních prací. Mervartovím a pí. Prouzové za sponzorské příspěvky v podobě jídla, protože děti mají hlad a žízeň pořád, jak rád vždycky zdůrazňuju. Moc nám to pomohlo a děti si pochutnaly. Speciálně bych chtěl také poděkovat starším dětem, kteří s námi absolvovali většinu akcí, jmenovitě: Martinu Doležalovi ml., Danielu Jansovi, Janu Volfovi a v neposlední řadě také Magdaléně Krupičkové. Moc jste mě pomáhali s těmi menšími a také s organizací dílčích úkolů v jednotlivých dnech a velmi si této pomoci cením a nikdy na to nezapomenu. Doufám, že vše podstatné bylo vyřčeno a že se všem zúčastněným akce líbila.